

Měla sem synečka
jak suchá kadlátka,
[:juž mně ho odvedla
věrná kamarádka.:]

Dež si ho odvedla,
nech si ho podrží,
nechod' k nám sedávat
před te naše dveři.

Před te naše dveři,
ja před naše blato,
špelím tě do něho,
tu máš, milé, za to.

Dež sis ho odvedla,
včilka si ho mívé,
kamarádko věrná,
mně se nevesmívé.

655.

Z Líšně.

Erb. 180. Suš. 249.

Kamarádko věrná, ja-ko ru-ka jed-na, mě-la sem synečka,

a tes mně ho vodvedla.

Kamarádko věrná jako ruka jedna,
měla sem synečka, a tes mně ho vodvedla.

Dež's mně ho vodvedla, tak ho sobě mívé,
jenom se, má sestřičko, z něho nevesmívé.

Debech hoslešela dost malé slovíčko,
zabolelo be mně moje mladé srdíčko.

656.

Z Něčic.

Volněji.

Po-věz-te vy ně, pa-ni foj-to-vá, řes-ti tu by-ła

ga-lán-ka moja, ho-ja-da, ho-ja-da, ga-lán-ka moja.

1.

Povězte vy ně, pani fojtová,
řesti tu byla galánka moja —
hojada, hojada galánka moja.